

som det foreliggende, »der gaar ud paa at give visse Lempelser i Rentebetalingen, idet vi er imod, at Smaabruggerne udnyttes af Højfinansens, udbyttes af Kapitalismen, udbyttes af den kapitalistiske Stat, saa de overhovedet skal betale disse Renter og Afdrag.«

Som det fremgaar af foranstaaende Redegørelse for Lovens Indhold og de i Folketinget foretagne Ændringer, enedes i *Folketingets Udvalg* Medlemmerne af Socialdemokratiet, Venstre og det radikale Venstre om en fælles Indstilling. Fra konservativ Side stilledes Ændringsforslag om en ny Affattelse af Lovforslaget. Ifølge § 1 i dette Forslag skulde for Aaret 1933—34 Renten, der svares af Husmandsbrug oprettede saavel efter den gamle Lov som efter Loven af 4. Oktober 1919, nedsættes fra $4\frac{1}{2}$ pCt. til $3\frac{1}{2}$ pCt. Forslaget var motiveret med, at den naturligeste Maade at gøre Afgifterne konjunkturbestemte paa formentlig var: at fastsætte disse for et Aar ad Gangen med Hensyntagen til Priserne paa Landbrugsprodukter. Ændringsforslagets § 2 tog Sigte paa at lette Restancebetalingen og bestemte herom: »De Restancer, der i Øjeblikket er, opnoteres som Tillægsaan, der er rentefri, men fra 11. Juni 1934 afdrages med $\frac{1}{20}$ i hver Termin.« — Ændringsforslaget blev, efter at Landbrugsministeren havde taget bestemt Afstand derfra, forkastet med 79 Stemmer mod 13.

De af Flertallet stillede Ændringsforslag vedtoges dels enstemmigt eller uden Afstemning, dels (nemlig Nr. 4 om en Nyaffattelse af § 3 angaaende Samtykke til Behæftelse og Nr. 5 angaaende Afvikling af Restancer) med 81 Stemmer mod 15. Ved 3. Behandling vedtoges Lovforslaget med 74 Stemmer mod 13.

I *Landstinget* var Partiernes Stilling til Lovforslaget som i Folketinget. Den konservative Ordfører (*S. Rasmussen*) byggede her særlig sin Kritik paa, at det vilde være meget uheldigt i Tider med saa usikre Konjunkturer for Landbrugsprodukter at fastlægge Afgiften for et længere Tidsrum end et Aar ad Gangen, og at Bestemmelsen i § 3 betød en Svækkelse af Statshusmændenes Selvstændighed, ligesom han fandt Beregningsgrundlaget for Konjunkturafgiften vel snævert. — Til 2. Behandling stillede det konservative Mindretal i Udvalget det samme Ændringsforslag, som de Konservative havde stillet i Folketinget. Ændringsforslaget forkastedes med 36 Stemmer mod 11. Ved 3. Behandling vedtoges Lovforslaget med 39 Stemmer mod 11.